

[Ministeren for skatter og afgifter]

ten i gennemsnit falde med ca. 7 kr. pr. helflaske.

Om virkningerne af den foreslåede afgiftsats på enkelte spiritusmærker skal jeg henvise til forslaget bemærkninger.

Med dette forslag har regeringen draget konsekvensen af den dom, som EF-Domstolen har afsagt den 27. februar 1980. Dommen nødvendiggør, at der gennemføres en ændring af spiritusbeskatningen.

Regeringen har i sine overvejelser omkring den foreslåede afgiftsats været opmærksom på de forskellige interesser, som hersker inden for spiritusbranchen omkring dette spørgsmål.

En fælles sats for al spiritus beregnet alene på grundlag af varenes alkoholstyrke ville – under forudsætning af uændret provenu – for en helflaske af den almindeligste akvavit medføre en stigning i spiritusafgiften på godt 9 kr., hvortil kommer moms. Dette har regeringen ikke kunnet gå ind for, og en beskatning alene på grundlag af varenes alkoholstyrke må derfor lades ude af betragtning.

Regeringen har på den anden side fundet det nødvendigt, at overgangen til en kombineret liter- og værdibeskatning dog indebærer en begrænset stigning i den nuværende afgift for akvavit.

En uændret beskatning af akvavit, som er billigere at fremstille end en række varer inden for gruppen af anden spiritus, ville efter regeringens opfattelse nødvendiggøre, at en for stor del af den samlede afgiftsbeskatning skulle henlægges til værdielementet i afgiftsatsen. Ved at pålægge akvavit en mindre afgiftsstigning kan værdisatsen fastsættes på et niveau, der ud fra et afgiftsteknisk og administrativt synspunkt er acceptabelt. Samtidig hermed gives der mulighed for en vis lettelse i beskatningen af varer inden for gruppen af anden spiritus.

I den foreliggende situation tilgodeser den foreslåede sats efter regeringens opfattelse i et rimeligt omfang de forskellige interesser, der knytter sig til satsens udformning.

En beskatning, som indeholder et værdielement, vil kunne virke som et incitament til, at en afgiftspligtig virksomhed søger at nå frem til en unaturlig lav beskatningspris for derved at opnå en lempelse i beskatningen. For at modvirke, at der ved kunstigt lave beskatningsværdier skabes for store forskelle i beskatningen af samme vare, er der foreslå-

et nogle spærrebestemmelser – særlige afgiftsmæssige minimumspriser. En virksomhed, der sælger varer til priser, der er lavere end den afgiftsmæssige minimumspris, skal beskattes af denne minimumspris. Virksomhederne er frit stillet med hensyn til deres prisfastsættelse, men får efter forslaget ikke i kraft af afgiftssystemet fordele med hensyn til afgiftsberegningen ved at sælge til en abnorm lav pris.

Tilsvarende bestemmelser som de nævnte fandtes i den spiritusafgiftslov, der gjaldt indtil 1969, og hvor afgiften også var en kombineret sats.

En omlægning af spiritusafgiften indebærer – ligesom ved afgiftsforhøjelser – at spirituspriserne skal ændres. Dette giver erfaringsmæssigt anledning til visse markedsforstyrrelser. Spiritusbranchen har derfor over for regeringen fremhævet ønsket om, at en eventuel ændring i spiritusafgiften som følge af en EF-dom gennemføres så hurtigt som muligt. Ved at fremlægge forslaget i dag for folketinget har regeringen søgt at imødekomme dette ønske.

Idet der i øvrigt henvises til lovforslagets bemærkninger, skal jeg hermed anbefale forslaget til folketingets velvillige og hurtige behandling.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning vedrørende produktion og eksport af krigsmateriel.

(Beslutningsforslag nr. B 72).

Idet jeg henviser til forslaget og dets bemærkninger, skal jeg udtrykke håb om folketingets velvillige behandling af forslaget.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Tredje behandling af:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

(Lovforslag nr. L 125. Fremsat 14/2 80. Første behandling 20/2 80. Betænkning 21/2 80. Anden behandling 27/2 80).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling